

РЕШЕНИЕ

№ 146

гр. Харманли, 07.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАРМАНЛИ, ПЕТНАДЕСЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Д. И.А-ГЕОРГИЕВА

при участието на секретаря ГАЛИНА П. И.А
като разгледа докладваното от МАРИЯ Д. И.А-ГЕОРГИЕВА
Административно наказателно дело № 20225630200525 по описа за 2022
година

Производството е по реда на чл. 59-63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, ЕИК **** против Наказателно постановление № 19 от 26.08.2022г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на жалбоподателя на основание чл. 335 вр. чл. 336 от Закона за електронните съобщения във вр. чл. 4, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 13.03.2008г. за универсалната услуга по ЗЕС е наложено административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 5 000 лева за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 13.03.2008г. за универсалната услуга по ЗЕС.

Срещу издаденото наказателно постановление /НП/ в законоустановения срок е постъпила жалба от „БТК“ ЕАД, с която се моли съдът да отмени изцяло обжалваното наказателно постановление, а в условията на евентуалност се иска намаляване на размера на наложеното административно наказание до неговия минимален размер. Твърди се, че оспореното НП е издадено в противоречие с разпоредбите на ЗЕС и с тези на ЗАНН. Незаконосъобразно била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, тъй като не било извършено твърдяното административно нарушение. Посочва, че твърдяното нарушение не било доказано от административнонаказващия орган и проверката не била извършена в цялост. Посочва, че за процесния период били установени повреди поради кражба на кабел. Не било установено и не били ангажирани никакви доказателства, от които да се установи нарушението, а именно, че жалбоподателят не е осигурил на своя абонат възможност 24 часа в денонощието, 7 дни в седмицата за приемане и осъществяване на селищни, междуселищни и международни повиквания от/към географски номер. Твърди се нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН. Излагат се съждения относно несправедливостта на определения размер на наложеното наказание.

В съдебно заседание, в което е даден ход на делото по същество, жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Въззиваемата страна Председател на Комисия за регулиране на съобщенията, редовно

призован се представлява от юрк. М.. В хода на съдебните прения пледира за потвърждаване на НП като правилно и законосъобразно. Намира, че от събраната доказателствена съвкупност се установявало както извършване на процесното нарушение, така и авторството му. Допълва, че дори извършването на нарушението се признава от жалбоподателя видно от приетите по делото писмени доказателства. Акцентира върху периода на бездействие на жалбоподателя от един месец, в който не е изпълнявал задълженията си като доставчик на мобилни услуги. Развива подробни съображения за обществената опасност на деянието, която обуславяла и по-високия размер на наложеното наказание. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Харманли, редовно призовани, не изпращат представител.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

На 01.03.2022г. в КРС била получена жалба от К. Х. Г., с адрес област Хасково, село Дряново. В жалбата се твърдяло, че от 24.02.2022г. в село Дряново нямало сигнал от мобилен оператор „Виваком“ и не можело да бъдат използвани нито фиксирани, нито мобилни услуги. С жалбата се моли за съдействие, тъй като самата жалбоподателката била възрастен гражданин с ТЕЛК 91 % с чужда помощ и от съществено значение бил достъпа до мобилни услуги.

По повод на получената жалба била извършена проверка от КРС. С писмено искане за предоставяне на информация по жалба от потребител било изискана от жалбоподателя информацията относно това по каква технология предоставя мобилната и фиксираната услуга в село Дряново и по каква технология се извършва преноса на сигналите до село Дряново, имало ли е повреди в периода от 20.02. до 28.02.2022г., ако да какъв е бил характерът на повредите и кога са били отстранени, относно копия на ел. карти на покритието на село Дряново по различните мобилни технологии и копия на всички жалби от жители на село Дряново и отговорите по тях.

В отговор на писменото искане жалбоподателят е изпратил становище до КРС, съгласно което предоставя в село Дряново, община Симеоновград фиксирана гласова телефонна услуга по технология Fixed GSM, като за периода от 20.02. до 28.02.2022г. не е имало заявени повреди за услугите. Уточнено е, че във връзка с хакерска атака базовата станция не била работила в периода от 24.02.2022г. до 21.03.2022г., но към 21.03.2022г. била възстановена, поради което била извършена корекция на сметките на абонатите. Към становището била приложена карта на покритието за населеното място, сигнал от Добриня Станчева Георгиева – кметски наместник на село Дряново и справка по рекламация на клиент, съгласно която жалбоподателят е посочил, че в периода от 24.02.2022г. до 21.03.2022г., както и на 23.03.2022г. не е работила базовата станция.

За извършената проверка по документи бил съставен Констативен протокол № П-АИ-013 от 15.04.2022г. от комисия в състав А. И. И., на длъжност главен инспектор и С. Д. П., на длъжност старши инспектор в присъствието на Е. А. А. /упълномощена от „БТК“ ЕАД да ги представлява пред всички териториални звена на КРС при извършване на проверки и съставяне и получаване на констативни протоколи и АУАН от страна на КРС/. Съгласно изготвения констативен протокол при извършена проверка при жалбоподателя по документи било установено, че жалбоподателят предоставя универсална услуга по ЗЕС в село Дряново, община Симеоновград, област Хасково по клетъчна технология – чрез базова станция №PD2590, като за това населено място предоставяло фиксирана гласова телефонна услуга – по метода Fixed GSM с префикс и услуги по мрежите 2G и 3 G с префикс „087“. Установявало се, че в периода от 24.02.2022г. до 21.03.2022г. и на 23.03.2022г. от 13:40 часа до 14:22 часа базовата станция не е работила и нито една друга в района не е работила, с оглед на това жалбоподателят щял да обезщети абонатите с 2 месечни абонаментни такси. Протоколът бил подписан от членовете на комисията на КРС и от присъствалата Е. А. А..

Въз основа на извършената проверка бил изготвен акт за установяване на административно нарушение № П-025 от 06.07.2022г. от свидетеля А. И. И. на длъжност главен инспектор в Главна дирекция „Мониторинг и контрол на съобщенията“ на КРС в присъствието на свидетеля С. Д. П. за това, че за периода от 25.02.2022г. до 20.03.2022г. жалбоподателят не е осигурил на К. Х. Г. – краен потребител на универсална услуга, предоставяна чрез телефонен пост с номер 037852523 24 часа на денонощие, 7 дни в седмицата, възможности за приемане и осъществяване на национални и международни повиквания от/към географски и негеографски номера, на адреса на ползване на услугата – област Хасково, община Симеоновград, село Дряново (до църквата), п.к. 6493. На основание § 7 от ПЗР на ЗЕС във връзка с т. 2.5. от Решение № 1317 от 2006г. на КРС, жалбоподателят бил задължен да продължи да изпълнява предвидените в Закона за далекосъобщенията и в индивидуална лицензия № 100-0001/28.01.2015г. ведно с нейните изменения, задължения, свързани с предоставяне на универсална далекосъобщителната услуга. Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 13.03.2008г. за универсалната услуга по ЗЕС жалбоподателят бил длъжен да осигурява на крайните потребители 24 часа на денонощие, 7 дни в седмицата, възможности за приемане и осъществяване на национални и международни от/към географски и негеографски номера, като не осигурил на своя абонат К. Г. 24 часа на денонощие, 7 дни в седмицата възможности за приемане и осъществяване на национални и международни от/към географски и негеографски номера жалбоподателят бил нарушил чл. 4, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 13.03.2008г. за универсалната услуга по ЗЕС, което съставлявало нарушение на чл. 335 вр. чл. 336 от ЗЕС вр. чл. 4, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 13.03.2008г. за универсалната услуга по ЗЕС.

АУАН бил издаден в присъствието на упълномощено от нарушителя лице – Е. А. А. и бил подписан от нея без възражения. На същата дата – 06.07.2022г. на жалбоподателя бил връчен и препис от акта.

Въз основа на АУАН било издадено наказателно постановление № 19 от 26.08.2022г. от И. Ц. Д. – председател на КРС, с което на жалбоподателя на основание чл. 335 вр. чл. 336 от Закона за електронните съобщения във вр. чл. 4, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 13.03.2008г. за универсалната услуга по ЗЕС е наложено административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 5 000 лева за нарушение на чл. 335 вр. чл. 336 от Закона за електронните съобщения във вр. чл. 4, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 13.03.2008г. за универсалната услуга по ЗЕС.

С оглед разкриване на обективната истина в хода на въззивното производство са събрани показанията на актосъставителя А. И. и на свидетеля по АУАН С. П.. Изложените от свидетелите факти и обстоятелства не следва да бъдат преповтаряни, а ще бъдат обсъдени при преценка за осъществяване на процесното административно нарушение.

В хода на съдебното следствие като писмени доказателства по делото бяха приети и решение на КРС № 1317 от 20.06.2006г., индивидуална лицензия № 100-0001 от 28.01.2005г., ведно с нейните изменения, както и Наказателно постановление №69/30.04.2014г. на КРС, ведно с Решение №1850/20.03.2015г. по дело №11904 по описа за 2014г. на Административен съд София-град; наказателно постановление №85/16.05.2014г. а КРС, ведно с Решение №1030/29.07.2014г. по дело 1902 по описа за 2014г. на Плевенски районен съд; Наказателно постановление №166/29.07.2016г. на КРС, ведно с Решение №37/10.03.2017г. по к.а.н.д. №4 по описа за 2017г. на Административен съд Хасково; Наказателно постановление №58/04.05.2017г. на КРС, ведно с Решение №639/23.03.2018г. по касационно дело №523 описа за 2018г. на Варненският административен съд; Наказателно постановление №164/18.10.2017г. на КРС, ведно с Решение №189/02.04.2018г. по КАНД №130 по описа за 2018г. на Административен съд Монтана; Наказателно постановление №204/15.12.2017г. на КРС, ведно с Решение №289/12.07.2018г. по КАНД №272 по описа за 2018г. на Административен съд Стара Загора; Наказателно постановление №105/30.07.2018г. на КРС, ведно с Решение №37/21.02.2019г. по КАНД №9 по описа за

2019г. на Административен съд Габрово.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните изводи от правна страна:

По допустимостта на жалбата:

Съдът намира жалбата за процесуално допустима, тъй като е подадена в законоустановения срок от връчването на наказателното постановление. Жалбата е подадена на 26.09.2022г., а видно от представеният заверен препис на обжалваното наказателно постановление, същото е било връчено лично на нарушителя на 12.09.2022г.

Подадена е срещу акт, подлежащ на обжалване съгласно чл. 59, ал. 1 вр. чл. 58д от ЗАНН, от надлежно процесуално легитимирана страна – наказаното лице. Жалбата съдържа всички законовоизискуеми реквизити.

По основателността на жалбата:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество съгласно чл. 63 от ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законността, тоест дали правилно са приложени процесуалния и материалния закон. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно следва да провери дали процесните АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидените от закона срокове и писмена форма.

Процесните АУАН и НП са издадени от компетентни органи при спазване на териториалната и материалната компетентност.

Съгласно чл. 337, ал. 2 от ЗЕС нарушенията по чл. 324-334б, 334г – 335, 339, 339а, 340 и 343 се установяват с актове, съставени от оправомощените по чл. 312, ал. 1 служители, а според чл. 312, ал. 1 от ЗЕС за осъществяване на контрола върху електронните съобщения председателят на комисията оправомощава със заповед служители от администрацията. Видно от приетата по делото заповед № РД-07-702 от 21.12.2018г. на председателя на КРС свидетелят А. И. И. е бил упълномощен да извършва проверки и да съставя актове по реда на ЗАНН при констатиране на нарушения.

Разпоредбата на чл. 337б, ал. 1 от ЗЕС предвижда като компетентно да издава наказателни постановления въз основа на актове по чл. 337, ал. 2 от ЗЕС председателят на КРС или изрично оправомощено от него лице. В настоящия случай процесното НП е издадено именно от председателя на КРС.

От изложеното може да се направи извод, че процесните АУАН и НП са издадени от лица, притежаващи съответната материална и териториална компетентност.

На следващо място съдът е установил, че са спазени сроковете, предвидени в чл. 34 от ЗАНН. Съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а съгласно ал. 3 - образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта.

На 06.07.2022г. при извършване на проверка е установено както нарушението, така и нарушителя, като на 06.07.2022г. в присъствието на пълномощник на нарушителя е издаден и процесния АУАН. В такъв случай законовият тримесечен срок за издаване на АУАН от откриване на нарушителя е спазен. С оглед датата на съставяне на АУАН очевидно е спазен и едногодишният срок за издаване на АУАН от извършването на нарушението.

Процесното НП е издадено на 26.08.2022г., с което е спазена разпоредбата на чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, която предвижда съставянето на НП в шестмесечен срок от издаването на АУАН.

Спазено е изискването на чл. 40, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. Актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението, а при липса на свидетели, присъствали при извършването или установяването на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в него.

В конкретния случай АУАН е съставен в присъствието на един свидетел едновременно присъствал на установяването на нарушението и на съставянето на процесния АУАН.

Настоящият съдебен състав намира, че са спазени законовите разпоредби на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и не споделя изложените от жалбоподателя доводи за нарушение на им. Обжалваните АУАН и НП са издадени при спазване на изискванията за тяхната форма и съдържание.

В процесния АУАН са посочени имената и длъжността на актосъставителя (А. И. И. – главен инспектор в Главна дирекция „Мониторинг и контрол на съобщенията“ на КРС), датата на съставяне на АУАН (06.07.2022г.) и датата и мястото на извършване на нарушението (за периода от 25.02.2022г. до 20.03.2022г. в село Дряново, община Симеоновград, област Хасково). В него е описано, че жалбоподателят „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Младост“, *****и, представляван от Николай Стефанов Андреев – чл. 42, т. 6 от ЗАНН е извършил нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 13.03.2008г. за универсалната услуга по ЗЕС (законните разпоредби, които са нарушени – чл. 42, т. 5 от ЗАНН), за което в присъствието на свидетеля С. Д. П., родена на 10.05.1987г. (чл. 42, т. 7 от ЗАНН) е съставен АУАН-а, без възражения на нарушителя (чл. 42, т. 8 от ЗАНН).

Видно от съдържанието на наказателното постановление то е издадено от Иван Цветкова Димитров – председател на КРС на 26.08.2022г. с номер № 19, въз основа на АУАН № П-025 от 06.07.2022г., издаден от А. И. И. – арг. чл. 57, ал. 1, т. 1 – т. 3 от ЗАНН.

Със същото на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Младост“, *****и, представляван от Николай Стефанов Андреев (чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗАНН) е наложено наказание „Имуществена санкция“ в размер на 5000 лева (чл. 57, ал. 1, т. 7 от ЗАНН) за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 13.03.2008г. за универсалната услуга по ЗЕС (чл. 57, ал. 1, т. 6), като при определяне на наказанието са били взети предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване, смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства – описани са 20 броя наказателни постановления, както и имотното състояние на дееца (чл. 57, ал. 1, т. 8 от ЗАНН). На основание чл. 57, ал. 1, т. 13 от ЗАНН е посочено, че същото подлежи на обжалване в четиринадесетдневен срок от връчването му по реда на чл. 59 от ЗАНН пред Районен съд – Харманли чрез наказващия орган.

В чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН е предвидено изискване в съдържанието съответно на АУАН и НП да се съдържа описание на нарушението. Задължението на актосъставителя съответно на административнонаказващия орган да направи описание на извършеното нарушение и на обстоятелствата, при които е било извършено, е свързано с установяването на кръга на доказателственореlevantните факти, преценка на правилната квалификация на нарушението, преценка на материалната компетентност на наказващия орган, преценка на конкретната степен на обществена опасност на деянието и неговия извършител и не на последно място осигуряване на възможност за нарушителя да разбере фактическите и правните рамки на обвинението.

По аналогия от тълкувателно решение № 2 от 07.10.2002г., постановено по тълк. д. № 2 от 2002г. на ВКС, ОСНК може да се приеме, че изискванията на чл. 42, т. 4 съответно на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН ще са изпълнени тогава, когато в АУАН и НП са посочени всички обективни и субективни признаци на вмененото нарушение.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за извършване на нарушение по чл. 4, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 13.03.2008г. за универсалната услуга по ЗЕС. Посочената разпоредба предвижда задължение за предприятията по чл. 3а от същата наредба за осигуряване на крайните потребители 24 часа на денонощие, 7 дни в седмицата възможности за приемане и осъществяване на национални и международни повиквания от/към географски и негеографски номера, както и приемане и предаване на факсимилни съобщения.

В описанието на нарушението, направено в процесните АУАН и НП се съдържат всички елементи от състава на твърдяното нарушение, а именно посочено е, че за периода от 25.02.2022г. до 20.03.2022г. жалбоподателят не е осигурил на К. Х. Г. – краен потребител на универсална услуга, предоставяна чрез пост с номер 037852523 24 часа на денонощие, 7 дни в седмицата възможности за приемане и осъществяване на национални и международни повиквания от/към географски и негеографски номера на адреса на ползване на услугата – област Хасково, община Симеоновград, село Дряново (до църквата), п.к. 6493, като на основание § 7 от ПЗР на ЗЕС във връзка с т. 2.5 от Решение № 1317 от 2006г. на КРС жалбоподателят бил длъжен да изпълнява задълженията, свързани с предоставяне на универсална далекосъобщителна услуга.

От изложеното следва, че описанието на нарушението е достатъчно подробно и ясно, за да постигне целите си, а именно нарушителят да разбере в извършването на какво деяние се обвинява и съответно се иска ангажиране на административнонаказателната му отговорност, така че да е осигурено и защитено правото му на защита.

Административнонаказателната отговорност може да се ангажира само при установяване по категоричен и безспорен начин на извършване на деяние, съставляващо административно нарушение, и неговото авторство.

В процесния случай от доказателствата по делото по ясен и категоричен начин се установяват всички елементи от процесното административно нарушение.

Съгласно Решение № 1317 от 20.06.2006 г. на КРС, жалбоподателят е определен като оператор със значително въздействие върху пазара на фиксирани телефонни мрежи и предоставяне на фиксирани гласови телефонни услуги и като такъв го е задължил да продължи да изпълнява предвидените в Закона за далекосъобщенията и Индивидуална лицензия № 100-0001 от 28.01.2005г. за осъществяване на далекосъобщения чрез обществени далекосъобщителни мрежи и предоставяне на далекосъобщителни услуги задължения, свързани с предоставяне на универсална далекосъобщителна услуга.

По силата на § 7 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗЕС, наложените по реда на отменения Закон за далекосъобщенията задължения на операторите със значително въздействие върху пазара, свързани с универсална далекосъобщителна услуга, се запазват, с оглед на което жалбоподателят е бил задължен да предоставя универсална далекосъобщителна услуга на територията на цялата страна.

След като жалбоподателят е задължен да предоставя универсална далекосъобщителна услуга това е следвало да стане при условията на Наредба № 6 от 13.03.2008г. за универсалната услуга по ЗЕС.

Задължението по чл. 4, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 13.03.2008г. за универсалната услуга по ЗЕС имат лицата по чл.3а, а именно - предприятия, задължени да предоставят услугата по чл. 2, ал. 2, т. 2, удовлетворяват всяко обосновано искане за предоставяне на обществена телефонна услуга чрез свързването по чл. 3, което да позволява провеждане на входящи и изходящи национални и международни повиквания, а услугата по чл. 2, ал. 2, т. 2 е предоставяне на обществени телефонни услуги чрез свързването по т. 1, което да позволява осъществяване на входящи и изходящи национални и международни повиквания.

Съгласно т. 26 от § 1 от ДР на ЗЕС краен ползвател е ползвател, който не предоставя обществени електронни съобщителни мрежи или обществени електронни съобщителни услуги. От събраните по делото доказателства се установява, че лицето К. Г. има качеството

на краен ползвател съответно има право да получава 24 часа на денонощие, 7 дни в седмицата възможности за приемане и осъществяване на национални и международни повиквания от/към географски и негеографски номера, както и приемане и предаване на факсимилни съобщения.

Следователно за жалбоподателя е възникнало задължението да осигури възможност на К. Г. 24 часа на денонощие, 7 дни в седмицата възможности за приемане и осъществяване на национални и международни повиквания от/към географски и негеографски номера.

От събраните по делото доказателства се установява неизпълнение на това задължение. Видно от приетите по делото писмени доказателства за периода от 24.02.2022г. до 21.03.2022г. базовата станция на жалбоподателя не е работела.

Съгласно показанията на свидетеля И. в хода на извършената от него проверка по документи жалбоподателят е признал, че не е предоставял приблизително един месец универсалната услуга на територията на село Дряново, тоест всички абонати на жалбоподателя не са имали възможност да използват гласова телефонна услуга, а също и услугата пренос на данни – достъп до интернет. Според свидетелските показания на територията на село Дряново жалбоподателят предоставя универсалната услуга по технологията „Фиксиран GSM“, тоест стационарните телефони се свързват с клетката, с базовата станция. Това твърдение на свидетеля И. изцяло се подкрепя от писмените доказателства, съдържащите се в преписката по извършената проверка. Свидетелят И. уточнява, че при предишни проверки в това населено място при проверка на място са установили, че въпросната клетка се намира на покрива на читалището. Там била и антената. С нея чрез радиовълни се захранвали всички абонати - техните телефони. От показанията на свидетеля И. се установява, че причината абонатите да нямат услуга е преносът на сигнала и по-точно сигналът до клетката идвал по технологията чрез сателитен пренос, а спрямо сателитът в процесния период е имало хакерска атака според твърденията на жалбоподателя.

Свидетелят И. допълва, че сателитът не е на територията на България и не ясно дали изобщо е собственост на жалбоподателя. Свидетелят И. разяснява, че служебно известна му била информацията за сателита и антената от предходни проверки, тъй като това била трета жалба в период от 4-5 години. Преди една година, отново били получили жалба и тогава ходили на място.

Аналогична фактическа обстановка се разкрива и от показанията на свидетелката П.. Съгласно разказаното от нея жалбоподателят предоставя фиксирана гласова услуга чрез мобилната мрежа - “фикс GSM“. Като за периода от 24.02.2022г. до 21.03.2022г. и за определен период на 23.03.2022г. базовата станция на жалбоподателя, изградена в с. Дряново не е работила, тъй като имало проблем с преноса.

Разгледани в тяхната съвкупност и взаимовръзка - писмените и гласните доказателства водят до единствено възможен извод, че жалбоподателят е извършил твърдяното административно нарушение.

В допълнение следва да се посочи, че макар по делото да не е изяснен въпросът за собствеността на базовата станция /сателита/, който не е работил поради хакерска атака, съответно в чия правна сфера е задължението за възстановяване на работата му, безспорен е изводът за вината на жалбоподателя, тъй като от гласните доказателства се установява, че жалбоподателят е имал възможност да предостави универсалната услуга и по друг начин. Наредба № 6 от 13.03.2008г. за универсалната услуга по ЗЕС не предвижда начините за предоставяне на универсална услуга, а единствено задължението да се предостави такава.

Жалбоподателят е имал алтернативна възможност да захрани клетката така, че абонатите в селото да имат достъп до телефонна услуга по кабелен път, по радиорелеен път или използвайки преноса на друг оператор, тоест пренос под наем.

Ето защо съдът намира, че извършването на нарушението се установява по безспорен начин от събраната по делото доказателствена съвкупност.

Разпоредбата на чл. 335 от ЗЕС предвижда, че за нарушение на закона и на издадените въз основа на него актове, за което не е предвидено друго наказание се налага глоба в размер от 500 до 5000 лева, а тази на чл. 336 от ЗЕС, че за нарушения на чл. 335 от ЗЕС, извършени от юридически лица или от еднолични търговци, се налагат имуществени санкции в размерите на предвидените глоби. На жалбоподателя е определено наказание в максимален размер от 5000 лева.

Съгласно чл. 27, ал. 2 и ал. 3 от ЗАНН при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и други смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя, като смекчаващите обстоятелства обуславят налагането на по-леко наказание, а отегчаващите – на по-тежко наказание. Съответно при превес на смекчаващите обстоятелства наказанието се определя под средния размер към предвидения минимум, а при превес на отегчаващите – над средния размер към предвидения максимален. При баланс между отегчаващи и смекчаващи обстоятелства наказанието се определя в неговата среда.

В настоящия случай административнонаказващият орган е наложил наказание в максимален размер, което съдът намира за справедливо. От събраните в хода на съдебното следствие доказателства се установява наличието на множество отегчаващи отговорността обстоятелства, водещи за извод на по-висока обществена опасност както на нарушението, така и на нарушителя.

Нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 13.03.2008г. за универсалната услуга по ЗЕС би се осъществило дори за един час от денонощието да не е предоставена универсална услуга. В конкретния случай жалбоподателят не е предоставял тази услуга в период с продължителност от почти месец.

Същевременно при определяне на размера на наказанието следва да се има предвид обстоятелството, че за този период от време не е предоставена универсална услуга не само на един краен потребител, а на всички потребители от едно населено място в зимен период.

Следва да се има предвид и особеностите на крайния потребител, за когото е наложено наказанието – К. Г., която е възрастен човек нуждаещ се от чужда помощ поради определен ТЕЛК 91 %. В нашето съвремие и при развитието на технологиите, особено в сферата на комуникациите, е недопустимо цяло населено място да бъде оставено без достъп до ползването на такъв вид услуги за един месец.

От събраните по делото доказателства се установява и повишена обществена опасност на самия нарушител. Видно от представените наказателни постановления жалбоподателят е бил многократно наказван за извършване на нарушение по чл. 4, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 13.03.2008г. за универсалната услуга по ЗЕС и въпреки това наложените наказания не са имали необходимото предупредително и превъзпитателно въздействие върху жалбоподателя.

Ето защо съдът намира, че предвид наличието на повторност, макар материалният закон да не предвижда по-тежък състав на нарушението, следва да се наложи по-тежко наказание на жалбоподателя. С оглед наличието и на други отегчаващи обстоятелства съдът намира, че правилно е определен размерът на наложеното наказание „Имуществена санкция“ в максимално предвидения такъв.

С оглед направените изводи за установяване по несъмнен и категоричен начин на нарушението, авторството и вината на жалбоподателя, за липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, за правилното приложение на материалния закон и за определяне на справедливи и съответни на нарушението наказания съдът счита, че оспореното наказателно постановление следва да бъде потвърдено.

По разноските:

С въвеждането на разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН се предвиди възможността в производството по оспорване на наказателни постановления и електронни фишове да се

присъждат разноси по реда на АПК. Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказва да бъде издаден такъв, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Такива са били поискани от жалбоподателя.

Предвид изхода на делото и установената правилност и законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, в правната сфера на административнонаказващия орган е възникнало право на разноси. В полза на административнонаказващия орган следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лева, определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, районен съд - Харманли,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 19 от 26.08.2022г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на „Виваком България“ ЕАД /с предишно наименование „Българска телекомуникационна компания“/, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Младост“, *****и на основание чл. 335 вр. чл. 336 от Закона за електронните съобщения във вр. чл. 4, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 13.03.2008г. за универсалната услуга по ЗЕС е наложено административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 5 000 лева за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 13.03.2008г. за универсалната услуга по ЗЕС.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 143, ал. 1 от АПК „Виваком България“ ЕАД /с предишно наименование „Българска телекомуникационна компания“/, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Младост“, *****и да заплати на Комисията за регулиране на съобщенията сума в размер на 80,00 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от уведомяването на страните за изготвянето му пред Административен съд – Хасково.

Съдия при Районен съд – Харманли: _____